

ΡΟΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Είκοστών και πέμπτον ἀριθμοῦντες χρόνον
τὴν κλεινὴν οἰκοῦμεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια καὶ ἑννακόσα δέκα
καὶ ὅλα τὰ σαθρὰ πελέκα.

Τῶν ὁρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ὠ φ ρ ᾶ γ κ α εἶ ν α ι μ ὁ ν ο.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη—δ ἑ κ α φ ρ ᾶ γ κ α κ αὶ ὁ σ τ ὁ χ ἑ ρ ι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι παλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῇ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Τοῦ Μᾶη τοῦ μηνὸς ὀκτώ,
κομῆτη βλέπομε φρικτῶ.

Εἴκοσι καὶ χίλια καὶ ἑκατὸ συνάμα,
πένθος στήν Ἀγγλία καὶ μεγάλο κλάμμα.

**Ὁ γῆινος πλανήτης
καὶ ὁ τρομερὸς κομήτης.**

(Ὁ Περικλῆς παραλαλεῖ
μονάχος γιὰ τὸν Φασουλῆ.)

Π.—Ὁ Φασουλῆς ποῦ πῆγε καὶ ὥς τώρα δὲν ἐφάνη;
ποῦ νᾶναι, τί νὰ κάνῃ;
Τὸν φάχνω τόσαις ὥραις, καὶ ἀκόμη δὲν τὸν ὄρισκα
αὐτὸν τὸν ἀνθρωπίσκο.

Μήπως ἐσκέφθη τάχα καὶ αὐτὸς ὁ ψωραλέος
νὰ πάῃ τώρα μόνος
ἐκείνη τὴν κηδεῖα τοῦ πρῶην Βασιλέως
τῆς γραίας Ἀλδιόνας;

Δὲν φαίνεται στὸ δρόμο, δὲν εἶναι καὶ στὸ σπῆτι...
μή τάχα μὲ τὸ Βέλος μαζί καὶ τὴν Ἀσπίδα
ἐπῆγε νὰ γλυτώσῃ καὶ αὐτὸς τὴν Ἀμφιτρίτη,
ποῦ παθε συφορέλῃ μεγάλη παρ' ἐλπίδα;

Τὸν φάχνω τόσαις ὥραις... δὲν εἶναι πουθενά...
μήπως στήν Ἀλδανίαν ἐπῆγε τὸ καμίνι;
μήπως στήν Ἀλδανίαν πλανᾶται τὰ βουνά
μὲ μιὰ μεγάλη σκέψι. Σκενδέρμπεης νὰ γίνῃ;

Μήπως ἐπῆγε τώρα καὶ ὁ Φασουλῆς ὁ τάλας
τὰ μούτσουνα νὰ τρίψῃ τοῦ Χόντζα τῆς Καβάλλας,
ποῦ καθ' ἡμῶν ἐφάνη ξετοίπωτος σαλιάρης,
καὶ διεμαρτυρήθη γιὰ τοῦτον καὶ ὁ Γρυπάρης;

Μήπως ἐπῆγε γιὰ νὰ δῇ τῶν Τούρκων τὴν ἀρμάδα,
ποῦ δὲν καὶ γράφουν πῶς θὰ ἔγῃ τούτῃ τὴν ἐβδομάδα

καὶ πάλι στὸν περίπατο, καὶ τόπο κάνουν ὅλοι
τῆς Δύσεως οἱ στόλοι;

Ἡ μήπως ἀπελπίσθη μὲ τὰς ἐκκαθαρίσεις
καὶ μὲ τὰς ἀνορθώσεις καὶ τὰς μεγάλας ρήσεις,
καὶ ἔφυγε μετανάστης μὲς στήν Ἀμερικὴ;...
φάχνω στοῦ Ζαχαράτου... δὲν εἶναι μὴτ' ἐκεῖ.

Ποῦσαι καὶ δὲν σὲ βρίσκω, μωρὲ φαρμακομύτη;...
μήπως ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ φοβεροῦ κομήτη
μόνος χωρὶς μιλιὰ
ἐχώθης, παρλαπίπα,
μέσα σὲ κάποια τρύπα,
καὶ σ' ἀγνωστὴ σπηλιά;

Ὅπου καὶ ἂν κρυφτῇς, καὶ μὲνε,
δὲν γλυτόνεις... νότα μπένε.
Καὶ στῆς γῆς ἂν πᾶς τὰ σπλάχνα καὶ σὰ θαλασσῶν βυθοῦς,
καὶ ἂν μὲς στ' ἀνδρὰ τρυπώσῃς τῆς γνωστῆς Κολοκυθοῦς,
καὶ ἐκεῖ σίγουρος δὲν θάσαι, μήτε θάδρῃς βοήθου.

Κανεὶς κρυψῶνας ἀσφαλῆς δὲν εἶναι, συμπολίτη,
σὲ τοῦτον τὸν πλανῆτη,
καὶ ἂν κάπου τώρα κρύφτηκες παραίτα τὸν κρυψῶνα,
καὶ ἔλα μαζί νὰ κλάψωμε τὸν ὕστατον ἀνῶνα
τῆς γῆς τῆς παναθλίαν,
τῆς ἀηδῶς γελοίας.

Ἐλα νὰ τὰ κορδῶσωμε
καὶ οἱ δὲ οἱ χειροπιασμένοι,
καὶ φάσκελα νὰ δώσωμε
σ' αὐτὴν τὴν οἰκουμένην.

Τί μου κρύβεσαι, μαγκούφη;...
 ἔλ' ἢ πλάσις τώρα φρίττει,
 κοσμοχαλασῆς καιρός.

Καὶ τὸ κάθε σου τσουλοῦφι
 θὰ γενῇ μὲ τὸν κομήτη
 παρανάλωμα πυρός.

Τούτ' ἢ κοσμοχαλασῆς
 μοναχὴ μας σωτηρία...
 θώσε, Φασουλῆ, φτυσιὰ
 μὲς σ' τὴν πλάσι τὴν ἀχρεία.

Γελαστός καὶ πάλιν ἔλα
 καὶ μὲ τὴν τρομάρα γέλα
 τοῦτου τοῦ καχπὲ-ντουνιά,
 τοῦ δημίου, τοῦ φονιά.

Πᾶνε πιά τὰ ψέμματα...
 καὶ λαοὶ καὶ στέμματα
 ἄνω κάτω θάλλθουν ἔλα
 καὶ θ' ἀφήσουνε τὰ κῶλα.

Ἐλεος δὲν ἔχει πιά...
 'στοῦ πυρός τὸν καταρράκτη
 κάθε γῆς παληαθροπιά
 θὰ καῇ, θὰ γίνη στάκτη.

Ἐλα γελαστός σὺν πρώτα
 μὲς σ' τὴν πλάσι τὴν χαζή,
 νὰ γελάσωμε μαζί
 τόσον κόσμο κεχηγνότα.

Ἐλα, φίλε κοκκαλιάρη,
 μὴ φοβάσαι σὺν κοινός,
 καὶ τὸ μέγα γεγονός
 ἄς μὴ σ' εὐρη, φοβιτοσύρη.

Μὴν ἀλλοφρονῆς, ψωρίτη,
 γιὰ τὸ κάζο μας αὐτό,
 καὶ τοῦ φοβεροῦ κομήτη
 μὴν τοῦ παίζῃς τὸν κρυφτό.

Γιὰ κύτταξε πῶς τρέμουν καὶ πρόβατα κι' ἐρίφια...
 μὴν εἶσαι κατηφής,
 κι' ἐκ τῆς καταστροφῆς
 δὲν σὲ γλυτόνει τρόμος καὶ θλίψις καὶ κατήφεια.

Ἀτρόμητος ἀτένισε τὸ μήκος τῆς οὐρᾶς του,
 ἰδὲ καὶ τὸν πυρήνα του, τὸν πυρῶμενον ὄγκον,
 ὅπου χαλὰ τὴν ὄρεξι τῆς γῆς τῆς ἐπεράστου,
 καὶ προκαλεῖ τὸν σπαραγμόν, τὸν ὀδυρόν, τὸν βόγγον.

Πυρὸς ἀπείρου μπόρα,
 καυμένη Φασουλῆ,
 κι' ὅ,τι κι' ἂν κάνῃς τώρα
 μηδὲν δὲν ὠφελεῖ.

Βρυγμὸς ὀδόντων καὶ τριγμὸς καὶ γῆς ἀνατινάγματα,
 θὰ πάθουν ξαφνικὰ
 κι' ἐκεῖνα τὰ Συντάγματα
 τὰ Νεοτουρκικὰ

Δὲν θὰ προφθάσουν σὺν κι' ἔμᾳς ν' ἀνορθωθοῦν καὶ τοῦτοι,
 μὲ τὸν κομήτη τὰ μαλὰ θὰ γίνουνε κουρκοῦτι,
 μήτε Συλλαλητήρια θὰ κάνουν γιὰ τὴν Κρήτη
 Χόντζηδες κι' Οὐλεμάδες των,
 θὰ δούν καὶ τῆς ἀρμάδες των
 κομμάτια τοῦ κομήτη.

Ἐλα, Φασουλῆ, καὶ πῆς μου χωρατάδες μερικούς...
 ποῦσαι τάχατε κρυμμένοι καὶ τὸν φίλο δὲν ἀκοῦς;
 Ἐρημὸ καὶ μοναχὸ
 μὴ μ' ἀφίνῃς τὸν φτωχὸ
 μέσα σ' τὴν καταστροφὴ καὶ σ' τὴν κοσμοχαλασίαν...
 μὴ μὲ φέρῃς, ἀδελφέ, σὲ μιὰν ἄκρ' ἀπελπισιά.

(Αἰφνῆς ἀκούεται φωνὴ τοῦ Φασουλῆ μεγάλη
 κι' ὁ Περικλῆτος ἐντρομος σηκώνει τὸ κεφάλι.)

Ὁ Φασουλῆς ἀπὸ ψηλά τὴν οἰκουμένην περγελά.

Ἐχετε γειά, γειτόνισσας, κι' ἐγὼ ψηλαρμενίζω,
 μὲς σ' τὸν κομήτη κατοικῶ κι' ἔλους σὰς ταλανίζω.
 Κυττάτε με' σ' τὸν Χάλλαῦ, τῆς γῆς γελοῖα πλάσματα...
 ἐκ τοῦτου χαιρετῶ τὴν γῆν, τοὺς δῖους τοὺς αἰθέρας,
 καὶ τῶν κυμάτων χαιρετῶ τὰ νήριθμα γελάσματα,
 τὰς ταχυπτέρους τὰς πνοὰς καὶ τοὺς ταχεῖς ἀέρας.

Μὰ καὶ τὸν ἥλιο χαιρετῶ, κι' ἐκείνο τὸ φεγγάρι,
 ποῦ τριγυρνᾷ σ' τοὺς οὐρανούς ὥσ' ἄν ξερὸ σφουγγάρι,
 καὶ μὲς ἀπὸ τὸν Χάλλαῦ, ζωντόβολα γελοῖα,
 καὶ τῶν Χαλάρων χαιρετῶ τὰ τόσα μεταλλεῖα.

Χαίρε, τῶν ἀνθρώπων γένος,
 καὶ σὺ, βλάμη μασκαρᾶ...
 τώρα βρίσκομαι κρυμμένος
 'στοῦ κομήτη τὴν οὐρά,
 κι' ἀπὸ τούτῃ σὰς θωρῶ
 καὶ σ' τὰ γέλοια σπαρταρῶ.

Π.—Δὲν μοῦ λές, βρέ Φασουλῆ μου, πῶς εὐρέθης ἐκεῖ πέρα.
 Φ.—Μὴ ρωτᾷς, βρέ Περικλέτο... θὰ σ' ἀπὸ πῶ καμμιὰν ἡμέρα
 Π.—Ἐλα κάτω σ' τοὺς ἀνθρώπους...
 Φ.—

Ἀμμή δέ; δὲν εἰμαι κτήνος...
 Π.—Ἐλα κάτω σ' τοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ ζήσης ἀνθρωπίνως.
 Φ.—Νὰ χαθῇς καὶ σὺ κι' ἐκεῖνοι, τὰ μυρμήκια, τὰ κουνούπια
 ποῦ τῆς σφαίρας τῶν φοβοῦνται μήπως σπάσουν τὰ καλούπια
 μὲ τὸ δῖαδρα τῆς οὐρᾶς
 καὶ τὰ κῶλα τῶν ἀφήσουν,
 πρὶν σὲ νέας συμφορὰς
 καὶ σὲ πόνους ἐντροφῆσουν.

Νὰ χαθῇς καὶ σὺ κι' ἐκεῖνοι, κι' εἴθε τὸν πλανήτη τοῦτο
 σ' ἕνα μοναχὰ μενοῦτο
 νὰ τὸν δῶ νὰ γίνη στάκτη
 νὰ δῇ τῆς καρδιάς μου τᾶκτι.

Π.—Βρὲ κατέβα σ' τοὺς ἀνθρώπους...
 Φ.—

Περικλέτο, σὰς οἰκτεῖται...
 Π.—Βρὲ κατέβα σ' τοὺς ἀνθρώπους πρὶν ἀνέθω νὰ σὲ δαίρῃ.
 Φ.—Μὲς σ' τὸν Χάλλαῦ κρυμμένος μὲ τὸ φῶς τοῦ τηλαυγῶ...
 ἔμπλεξα μὲς σ' τὴν οὐρά του καὶ δὲν ξέρω πῶς θὰ βγῶ.

Π.—Βρὲ παληόσκυλο κατέβα...
 Φ.—

Σιάσε, βρέ, δὲν κατεβαίνω...
 γιὰ νὰ χάσκω μ' ἕναν κόσμο καὶ ντουνιά συφοριασμένο.
 Π.—Καὶ τί κάνεις ἐκεῖ πέρα;
 Φ.—Τὴν κακὴ ψυχρή σου μέρα

Π.—Σὺ βεβαίως καὶ ξέρεις, ποῦσαι μέσα σ' τὸν κομήτη...
 Φ.—Ρώτησε τοὺς ἀστρονόμους, ρώτησε τὸν Αἰγινήτη.
 Μὲ τῆς σφαίρας σὰς τὸ χάλι
 καὶ τὸ κλούβιο σὰς κεφάλι
 ποῖδ' ἔμπορεῖ νὰ μὴ γελά;

Σὲ μπαλκόνια καὶ ταράτσαις
 βλέπω τρομασμέναις φάτσαις
 νὰ κυττάζουνε ψηλά.

Ἄλλοι πέρνουν γιὰ κομήτη φοβερὸ τὸν Γαλαξία,
 κι' ἄλλοι φρόνιμοι φοβοῦνται μήπως πάθουν ἀσφυξία
 σ' τῆς καταστροφῆς ἐκείνης τὸν πανύστατον ἀγῶνα,
 καὶ σ' τῆς σπεταρῆς τρέχουν κι' ἀγοράζουν ὀξυγόνα.

Τρέμουν μέσα σὲ καλύβια, τρέμουν μέσα σὲ παλάτια,
 καὶ τρυπνοῦν σὲ κατώγεια κι' ἀπὸ κάτω σὲ κρεββάτια,
 κι' ἄλλοι γόμας καραμέλαις προμηθεύονται κι' ἄλτεας
 γιὰ νὰ μὴν τοὺς πιάσῃ βήχας τὰς στιγμὰς τὰς τελευταίας.

Τρέμων κόσμος πηλαλεῖ,
 καὶ ξενύκτηδες πολλοὶ
 σχολιάζουν ἐλοένα τοῦ κομήτη τὴν οὐρά,
 γιὰ τὸν τρέμουν μὴ μὲ τούτῃ γίνῃ κάποια συμφορὰ
 κι' ἔτσι λείψῃ τὸ ξενύκτι μὲ παρλάταις καὶ νερά.

Τὶ φοβάσθαι, παληαθροπιοί, γιὰ τῆς γῆς τὸν χαλασμό,
 κι' ἔχετε παροξυσμοί;

Δὲν σὰς φθάνουν τόσα πάθη, τόσοι πόνοι καὶ καῖμοι;
 καὶ καλὰ νὰ τρέμουν τοῦτοι, ποῦ καλοῦνται φιφυτοῦ,
 μὰ νὰ τρέμουν κι' οἱ ζητιᾶνοι, ποῦ δὲν ἔχουνε ψωμί;
 τοῦτο πιά κι' ἔμένα κάνει νὰ φωνάζω: φτοῦ σὰς, φτοῦ.

Γιὰτὶ μ' αὐτὸν τὸν Χάλλαῦ νὰ τάχατε χαμένα
 καὶ φαίνονται τὰ μοῦτρα σὰς παζάρια χαλασμένα;
 Γιὰτὶ μεγάλος πανικός κι' ἐδῶ καὶ σ' τὴν Εὐρώπῃ;
 χίλιας φορὰς καλλίτερα δὲν εἶναι, παληαθροπιοί,
 ἕνας ἀτμός νὰ γίνετε σὲ μιὰ στιγμὴ συγχρόως
 κι' ἕνα μηδὲν ἔλ' ἢ κοιλὰς νὰ μείνῃ τοῦ κλαυθμῶνος,
 παρὰ νὰ τὰ κορδώνετε μὲ σκοληκοειδίτιδες,
 μὲ γρίπες, μὲ κοιλιακά καὶ μ' ἐντεροκολίτιδες;

Χὰ χά... μαζί σας πῶς γελῶ
 σὺν βλέπετε σ' τοὺς οὐρανούς...
 ποτὲ δὲν εἶχατε μαλὰ,
 κι' ἂν ἔμεινε κι' ὀλίγος νοῦς,
 γιὰ νὰ μὴν θῆαν τῆς οὐρᾶς καὶ τοῦτου τοῦ πυρήνος
 ἐχάθη' πιά κι' ἐκεῖνος.

Χὰ χά... μαζί σας πῶς γελῶ...
 ποτὲ δὲν εἶχατε μαλὰ,
 καὶ προτιμάτε νὰ χαθῇ τὸ δόλγιο σὰς κουφάρι
 μὲ τὴν εὐκοιλιότητα,
 παρὰ κομήτης πύρινος καὶ λάμπων νὰ τρακάρῃ
 μ' ἔλθῃ τὴν ἀνθρωπότητα.

Φτοῦ σὰς!.. μὲ σὰς τὰ ξάνα δὲν εἶναι προκοπή...
 πῶς ἤθελα νὰ σὰς ἰδῶ πέρα καὶ πέρα λῶμα...
 δὲν θέλετε τὸν θάνατο τὸν μεγαλοπρεπῆ,
 μὰ θέλετε τὸν μαρασμό, τὴν σήψι, καὶ τὴν βρώμα.

Ἐνας τοιοῦτος θάνατος τί δόξα τοῦ πλανήτου!...
σέ μιὰ στιγμή ν' ἀφανισθοῦν τῆς γῆς τὰ βιολέτια...
δὲν θέλετε τὴν ἐπαφήν μὲ τὴν οὐρὰν κομήτου,
μὰ θέλετε τὴν ἐπαφήν μὲ κλύσματα καὶ τέτοια.

Ἐπρεπε, Περικλέτο μου, καὶ οὐ σὺν διακονιάρης
νὰ δέεσαι, νυχθημερὸν
ἵστον Χάλλαῦ τὸν τρομερὸν
τέτοιο καλὸ νὰ μᾶς γενῇ καὶ μία τέτοια χάρις,
κι' ὅχι νὰ κιτριλίζης
κι' αἰθέρα νὰ μυρίζης.

Κρυμμένος μες ἵστον Χάλλαῦ μακρὰν ζωῆς ἀθλίας
τὸν Ἐδουάρδο θρηνησθῶ τῆς κραταιᾶς Ἀγγλίας.
Πένθος ἵστος Ἀγγλοῦς ἄφωνο, καὶ μιὰ καμπάνα μόνο
νομίζεις πῶς ἀντιλαλεῖ τὸν λαϊκὸ τὸν πόνο.

Ἵστον δημοκράτη Βασιλῆα βογγάει πόνου κύμα,
ποῦδαζε τὴν κορῶνα τοῦ ἵστοῦ Βάσιγκτων τὸ μνημῆμα,
κι' ἀπὸ τοὺς τάφους ἔλεγε τῶν Βασιλέων μόνον
αὐτὸ θ' ἀφήσῃ λατρευτὸν ἢ λήθη τῶν αἰώνων.

Κι' ἐμεῖς αὐτὸ τὸ λείψανο τὸ ραίνομε μ' ἐκείνους
τῆς Ἀλτεως τῆς ἱερᾶς τοὺς ἱεροὺς κοτίνους,
ὅπου μ' αὐτοὺς ἵστολίσσαμε τὸ Στέμμα τοῦ μιᾶς μέρα
σὺν ἦλθε κι' ἔδω πέρα,
κι' αὐτὸς γιὰ σκῆπτρο δυνατὸ στὰ χέρια τοὺς ἐκράτει
κι' εἰρήνης σπόρους σκόρπιζε μέσ' ἀπὸ τὸ Παλάτι.

Μὲ συγκινεῖ βαθύτατα τῶν Βρεττανῶν ὁ θρήνος,
κι' ἀλαλαγμοὺς ἀκούεται πῶς ὁ κομήτης πέφτει,
κι' ἔμαθα πῶς ἀπέθανε κι' ὁ Κότταρης ἐκεῖνος,
ποῦ τὸν ἀπεθανάτισε τὸ κλιέφτω κλιέφτεις κλιέφτει.

Π. — Ἀφῆσε πρὶν τὸν Χάλλαῦ, παραίτα τὴν οὐρὰν τοῦ,
κι' ἔλα' στοῦ Ζαχαράτου.

Φ. — Νό! φωσφορίζον φαίνεται τὸ φῶς τῶν Διοσκούρων...
τὰ πάντα πυρπολεῖ πυρὰ,
καὶ ἵστοῦ κομήτη τὴν οὐρὰ
δὲν μ' ἐνοχλεῖ τὸ φῶσφορον τῶν ἀνθρωπίνων οὐρῶν.

Π. — Κατέβα κάτω, Φασουλῇ, καὶ μ' ἔσκασες ἀλήθεια...
μὴ χαλασμοὺς φαντάζεσαι καὶ τέτοια κολοκύθια.

Φ. — Περίμενέ με κι' ἔρχομαι...

Π. — Σὲ περιμένω κι' ἔλα
ν' ἀρχίσωμε τὴν τακτικὴν ζωὴν μᾶς, παπαροδέλα.

Κάθοδος ἐκ τῆς οὐρᾶς εἰς τὴν γῆν τῆς συμφορᾶς.

Π. — Καλῶς ἵστον... πῶς τὰ πέρασες;

Φ. — Πολὺ καλὰ, χαλντούπη.

Π. — Πῶς σοῦ φαίνονται ἀπ' ἐκεῖ;

Φ. — Σὺν φύλλος, σὺν κουνούπι.

Π. — Λοιπὸν τῆς γῆς ὁ χαλασμοὺς δὲν ἔγινε κι' ἐφέτω.

Φ. — Καὶ πάλι τὴν ἐγλύτωσης φτηνά, βρὲ Περικλέτο.

Κρίμα καὶ ἵστον πυρῆνα τοῦ καὶ στῆς οὐρᾶς τὸ μήκος...
κι' ὁ φόβος κι' ὁ παροξυσμὸς ἐπῆγαν ὄλ' ἀδίκως.

Κρίμα' στοῦ τόσο μέγεθος, κρίμα' στοῦ μεγαλεῖο!...
δὲν πιστεύα τὸν Χάλλαῦ νὰ τὸν ἰδῶ γελοῖο.
Ἐνας κοτζάμ κομήταρος μὲ μιὰν οὐράρα τόση
νὰ μὴ μπόρῃ μιὰ βρωμογῆ νὰ τὴν κατασαρώσῃ.

Καὶ πάλι τὴν γλυτώσαμε... θεέ μου, ποῖα φρίκη!...
καὶ πάλι τὴν γλυτώσαμε... θεέ, τί καταδίκη.
Ἐκεῖ ποῦ περιμέναμε πῶς τοῦτος θὰ χαλάσῃ
γὰ σίγουρὰ τὴν πλάσι,
καὶ τῆς γῆνης γνώσεως πῶς θὰ σβεσθοῦν τὰ φῶτα,
φαντάσου, Περικλέτο μου, ν' ἀρχίσῃς ὅπως πρῶτα
νὰ λὲς γὰ τὴν Ἀνόρθωσι μέσα' στοῦ Ζαχαράτου...
ἄχ! νᾶχα τὸν πυρῆνα τοῦ κι' ἐκείνη τὴν οὐρὰν τοῦ.

Ὁ κόσμος μένει πάλι στὴν πρώτη του τὴν θέσι...
κι' ὁ Χάλλαῦ' στοῦ χάος ἐχάθη, ψωμοζήτητ,
χωρὶς σ' αὐτὸ τὸ κράτος τοῦλάχιστον νὰ πέσῃ
κανένας νέος ἄνδρας μέσ' ἀπὸ τὸν κομήτη.

Π. — Ὡσὺν ὁσμὴ θειάφιρῶ χυμᾶ
ἐκ μάζας διαπύρου...

Φ. — Ἐγὼ νομίζω πῶς βρωμᾶ
ἢ Σοῦδα τοῦ Φαλήρου.

Καὶ τώρα πάλι δάνεια καὶ περισυλλογή...
ἄχ! Χάλλαῦ, πῶς γέλασες μὲ χαλασμό τῇ γῇ!
Πάλι σὺν πρὶν πατριωτῶν
ἐρεθισμὸς συνήθης...
ἄχ! μασκαρὰ τῶν κομητῶν,
πῶς δὲν μᾶς ἐλυπήθη;

Καὶ πάλι δρᾶσις καφενέ...
καὶ ποῖος καὶ ποῖος δὲν φρίττει;
ἄχ! Χάλλαῦ μηδαμινέ,
ἄχ! ἄνδρε κομήτη!

Ἀφόδως περὶ κομητῶν' στοῦ μέλλον θὰ μιλοῦμε...
κι' ἐγὼ μ' προστὰ ἵστον Χάλλαῦ πολὺ γενναῖος φάνηκα,
καὶ θάλλῃ κάποτε καιρὸς, ποῦ θὰ τοὺς περγελοῦμε,
καὶ στῆς οὐραῖς τῶν κομητῶν θὰ δένωμε λουκάνικα.

Κρίμα ποῦ τὴν γλυτώσαμε κι' ἐμεῖς οἱ δοῖ κηφήνες...
δὲν μᾶς τρομάζουν κομητῶν πυρίφλεκτοι πυρῆνες,
καὶ τώρα, Περικλέτο μου, κι' ἄλλου καὶ στὰς Ἀθήνας
τῆς νέας ἀγορῆσεως ὡς κάμωμεν πυρῆνας,
κι' ἐκ τῶν πυρῆνων ἔπειτα μ' ἕνα πυρίπνουν μέλος
νὰ σχηματίζωμεν οὐρὰν χωρὶς ἀρχὴν καὶ τέλος.

Οὐρὰ λοιπὸν καὶ τῆς οὐρᾶς, οὐρὰ καὶ τοῦ πυρῆνος...
Π. — Μὲ δέκα γαῖδουριῶν οὐραῖς θὰ σὲ ξυλίσω, κτήνος.

Καὶ καμπόσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Κι' ὁ Φασουλῆς προβάλλει θερμῶς εὐχαριστῶν
τὸ Ζαχαροπλαστεῖον τὸ μέγα καὶ γνωστὸν
Λουμπὲ κι' Ἀδραμοπούλου διὰ τὴν προσφορὰν
τῶν παγωτῶν κι' ἐφέτος, τὴν τόσαν ἀροσερὰν.

Κι' ὁ μέγας Ζαδορίτης τῆς Ζαχαροπλαστείας
δεχθῆτω κι' ἄλλας πάλιν θερμὰς εὐχαριστίας.